

Mot norr.

I torsdags drog bussen med med Krantz Challenge Crew iväg 60mil norrut mot finska gränsen.

Det blev några timmar bakom bussratten för mej

Vi hade ställt in oss på att bo i campingstugor och några av oss bävade för slagsmålen med norrlandsmyggen.

När vi kom fram till Haparanda blev vi mottagna med öppna armar av grabbarna som inte babblar i onödan, något vi snart blev varse då det visade sej att boendet på campingen bestod av härliga lägenheter på Hotell och spa anläggningen Cape East, Sveriges östligaste fastlandspunkt, vid stranden av Torne älv.

Efter en god natts sömn och en överväldigande hotellfrukost kollade vi in Motor Meet och platsen vi skulle köra tävlingen på. Även det på en underbar plats vid älven som anger gränsen mellan Sverige och Finland.

Där hade aktiviteterna redan kommit igång med bland annat bilorienteringen som fick oss alla att höja på ögonbrynen lite extra.

På kvällningen beslöt vi oss för att prova på spa anläggningens faciliteter, det var minst sagt en angenäm upplevelse!

När vi avslutningsvis lade oss i relaxrummet med vidunderlig utsikt över älven och in i Finland, för att ladda inför lördagens bravader, hamnade vi nästan i dvala. Fram steg morfars berättelser i mitt huvud, om hur finnarna under kriget kom med kor och få ägodelar över isen hit till Sverige. Han låg nämligen inkallad här uppe. Historisk mark mättad med människoöden.

Plötsligt rök det till i mej! Nuet gjorde sej påmint! Allt blev sol, glada miner och spänning inför morgondagens Krantz Challenge!

Lördag morgon, när vi pigga och proppmätta rullade ner till Haparanda Motor Meet på strandplan, ringlade redan köerna till träffen långa som Brasilianska nätpyton. Därför var vi tvungna att ta "köksvägen" för att komma på plats! Morgonjoggarna och de hundrastande damerna kastade sej storögda åt sidorna när vi kom dundrande med Ajokki B10M:en på gångstigen för att ta oss in på området som vimlade av hundratals människor och finbilar i arla morgonstund. Flera av dem hade kommit över älven men nu för ett trevligare krig, det om alla vinster och pokaler.

Mitt i vimlet fick jag syn på två bekanta brudar! Det var de coola tjejerna Lena och Eva från Ö-vik som kört hela vägen hit upp! Undra om det kunde vara för Krantzens, Emils eller rent av min skull? Två steg efter kom deras killar lunkande, så det var bara att sluta fantisera. Det var så klart för tävlingens skull de kommit!

Häpnadsväckande utsikt från fikabordet i bussen.

När Krantz Challenge drog igång och jag skulle förklara reglerna på förarmötet slog det mej att det fanns ju finsktalande förare med i startfältet som inte förstod min Norrhasselska .

Som tur var kom Ove springande till undsättning innan jag hann börja! Tack till Ove och alla alerta och flerspråkiga crew från orten som tolkade och dirigerade.

Det blev en superspännande trettiotvå fordons stege med alla möjliga ekipage. Kvällen avslutades med cruising i hjärtat av Haparanda där vi fick se ännu fler originala och orginella åkdon, många av dem presenterade på torget av Krantz.

Krantzen utan boots. Midnattssol, spabad på taket och till höger Finland. Haparanda och Cape East var en upplevelse.

På söndagen vaknade vi förvånade över att dagarna här uppe runnit iväg så fort! Jag skulle gärna kunnat stanna några dygn till! Men löften måste infrias, så kosan styrdes mot våra hemmabaser.

När vi kom hem förundrades vi över vad tidigt det började skymma, något som våra vänner i norr inte behöver bekymra sej över, inte sommartid i alla fall.

KIITOS HAAPARANTA!

JA ISO KIITOS KAIKILLE MUKANA!

Mot Glada Hudik.

Åke Tjernell Norrhassel.